

Bábjáték

Esik, és mintha szálain
lógnék – zsinórokon a báb.
Lerogynék már... Ki kényszerít
ágálni görcsösen tovább?

Lábaim a proszcéniumba
lógatva köpnék a világra...
Ki kényszerít hős és bohóc
szerepben tetszelegni váltva?

Díszlet a táj, és fönt a felhők
kifakult, málló függönyök,
s mit annak hittem: a szabadság
szünet két felvonás között.

Esik, és mintha szálain
lógnék – zsinórokon a báb.
Csalom vagy nem csalom magam,
ágálok én, Uram, tovább.

K. n. / 198? / WM 2015.89.1.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)